Srinivasasmriti

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami
Centenary Celebrations Souvenir

Sri:

Srimate Râmânujâya Nama:

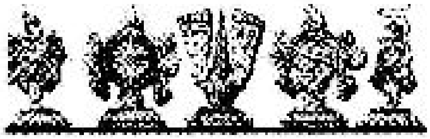

Srinivasa-smriti

SRI U.VE. G.K. SRINIVASA IYENGAR SWAMI CENTENARY CELEBRATIONS SOUVENIR

2019

Published by:

Sri S. Rajagopalan

Bangalore

Srinivasa-smriti - Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami Centenary Celebrations Souvenir.

Pages	:	iv+xii+48=64
Size	:	Demmy 1/8
First Print	:	2019
Copyright	:	Publishers

Published by :
Sri S. Rajagopalan
Bangalore
Phone : 080-23317275
Mobile : +91 9448173063
Email: melkoterajagopal@gmail.com

Printed at :
Real Impact Solutions
Chennai

Sri:
Srimate Ramanujaya Nama:

Editorial

I am elated to present herewith "Srinivasa-smriti", Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami Centenary Celebrations Souvenir to the connoisseurs of knowledge who cherish and respect the exalted values espoused by the Srivaishnava tradition and philosophy. Nowadays, the values that were in vogue and respected and treasured about a generation back do not seem to be of much relevance. Hence, the younger generations that form the cream of society today may not be able to appreciate the contribution of persons who represented and practiced these values in letter and spirit. Nevertheless, these

values are eternal and once cannot but appreciate and respect them, when a person reaches a particular stage in life wherein he starts thinking about the purpose of life, wellness of society and such other aspects that govern the laws of life.

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami was a doyen in the fields of Divyaprabandhams of the Alwars and the Vedic texts belonging to Krishna Yajurveda branch. He had dedicated his life unto the service of Lord Thirunarayana, (the presiding deity of the Divya desham of Melkote) and Acharya Ramanuja. He was a Model Srivaishnava worth emulating. He was a multi-faceted personality with expertise in farming and horticulture, cookery and several other fields. He was also the epitome of Acharya-nishtha (having the service of one's Acharya alone as the principal objective of life and dedicating one's body, soul and belongings for

this purpose alone), the sum and substance of Srivaishnava philosophy.

He was not only my revered father but also respected preceptor, who taught me the entire Divyaprabandhas and Rahasyagranthas like Mumukshuppadi, Srivacanabhushanam, Acharyahridayam etc. He also inculcated in me the values represented in Srivaishnava philosophy like Bhagavat-kainkaryam, Bhagavata-kainkaryam, Acharya-nishtha and so on. He was also a hard-task-master ensuring that I completely memorized the entire text of the Divyaprabandhams (running into 4000 verses) and Rahasyagranthas mentioned above. He also inculcated in me and my siblings several traits of discipline like proper balanced food habits, a balanced way of life giving equal importance to professional and spiritual pursuits.

This book is a humble tribute to this great personality.

Many Swamijis, stalwart scholars and other well-informed persons have contributed to bring out this monograph that gives a few glimpses to the life led by Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami. I thank with utmost respect and reverence to all such persons who have contributed whole-heartedly for this purpose.

I dedicate this monograph to the feet of our Divine Acharya Sri Ramanujacharya.

Sri S. Rajagopalan
Bangalore

Contents

1. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂದೇಶ ix

2. Benedictory Message by Sri U. Ve. M A Lakshmithathachar Swamy xi

3. **Sri U. Ve. Vasu Mama – Epitome of the spirit of servitude unto the Lord and his devotees**
—Dr. M.A.Alwar 1

4. **Sri U.Ve. Vasu mama (G.K Srinivasa Iyengar) as I have seen**
— Prof. M.A.Lakshmithathachar 24

5. ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಧಾಮ ಕೀರ್ತಿಶೇಷ
ಉ. ವೇ. ಶ್ರೀವಾಸುಮಾಮ
—ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ ॥ ಎಂ.ಎ.ತಿರುನಾರಾಯಣ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ (ತಿರು ಸ್ವಾಮಿ) 30

6. "ಆಚಾಯಮಾನಃ"
—ವಿದ್ವಾನ್. ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ ॥ ಮಂಡಯಂ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ್
ರಂಗರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ 39

7. ಉ.ವೇ॥ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ –ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರ
ಸವಿನೆನಪು ಮತ್ತು ನಮನ
—ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ॥ ರಾಜಗೋಪಾಲನ್ ಸ್ವಾಮಿ 45

Sri Sri Jagadguru Ramanujacharya Mahadesikan

SRI YADUGIRI YATHIRAJA MUTT

Ref No.: Date :

ಏಧತಾಂ ಯತಿರಾಜಸ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮ್ ಸರ್ವತೋಮುಖಮ್ ।
ಯತ್ರ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರೋಽಪಿ ಯುವರಾಜ ಪದಾಸ್ಪದಮ್ ॥

ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾದವಾದ್ರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ನೂರೆಂಟು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳ ಸಾರಭೂತವಾದ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಭವ್ಯ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಂಟಪವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಾನುಜರ ವಿಜಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುನಾರಾಯಣ ಸರ್ವಫಲಪ್ರದಾತನಾಗಿ ಸಾನಿಧ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೈ, ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಾನುಜರ ಸರ್ವಸ್ವ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಉಡೆಯವರ್ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿಯ "ಒರು ನಾಯಹಂ' ದಶಕವನ್ನು ತಿರುನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೆಯ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು ಹಲವು ಮಹನೀಯರು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಉ॥ವೇ॥ ಜಿ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ ಒಬ್ಬರು. "ವಾಸು ಮಾಮ" ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯುತರು ಉಭಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆ ಅವರದು. ವಾಸು ಮಾಮ ಅವರ ಕಂಠಶ್ರೀಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತಿದ್ದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪಾಶುರಗಳು, ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ, ಶ್ರೀವಚನ ಭೂಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೈ ಹಾಗೂ ತಿರುನಾರಾಯಣನಿಗೆ ವಿಧವಿಧವಾದ

ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದವರು ಇವರು. ಶ್ರೀ ವಾಸು ಮಾಮ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದವರು. ಅವರ ಧ್ವನಿಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ವೈದಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ದಿವ್ಯದೇಶಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದವರು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಿರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಹತ್ತೂ ದಿನಗಳು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಯುತ ವಾಸು ಮಾಮ ಅವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ–ಸಂಭ್ರಮ ತಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ವಾಸು ಮಾಮ ಅವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರ ಸ್ಮರಣೆ ಹಾಗೂ "ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಮೃತಿ" ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಲೋಕಾರ್ಪಣ ಅತ್ಯಂತ ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಠದ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಹಾಗೂ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹವಿರಲೆಂದು ನಾವು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತಿ ಶಮ್

18–06–2019 ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ದಾಸ ದಾಸಃ

ಶ್ರೀಯತಿರಾಜಃ

No. 198, Sampige Road, 11th Cross, Malleswaram, Bangalore - 560 003
Ph : 080 2334 5260, Mob : 94480 63158,
Email : syym.blr@gmail.com, Web : www.yymutt.in

Sri:

Srimate Rāmânujāya Nama:

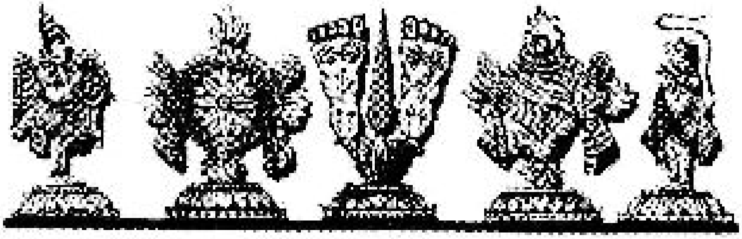

Mahâmahôpâdhyâya, Sâstravidyânidhi, Pandita-raja
M.A. Lakshmithathacharya
Recipient of Award of President of India
President, Samskriti Foundation, Mysore
Presiding Acharya, Anantarya Peetham,
Melkote, Mandya District, Karnataka

18-6-2019

MESSAGE

I am very happy to note that a souvenir is being published in the commemoration of the centenary celebrations of Sri. U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami.

He was a multi-faceted personality as he was involved in various activities like taking part in Divyaprabandha Goshthis, Veda-goshthis, farming, culinary services and so on.

It was my privilege to have been associated with him for more than 50 years and to have experienced a very holy relationship with him.

I feel that it is a great golden opportunity to commemorate his centenary celebration by bringing out a souvenir about his works, characteristics, experiences etc.

I wish all the best to the organizers and pray that the divine Lord shower His benign grace so that many more multi-faceted personalities like Sri. U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar take birth in this world and attain fulfillment and also guide others to the path of liberation.

Jai Shrimannarayana!

Jai Shri Ramanuja!

Mahâmahôpâdhyâya, Sâstravidyânidhi, Pandita-raja

M.A. Lakshmithathacharya

Recipient of Award of President

Srinivasa-smriti

Sri

Sri U. Ve. Vasu Mama – Epitome of the spirit of servitude unto the Lord and his devotees

—Dr. M.A.Alwar

All human beings are blessed with two important aspects namely a body and the sense organs that are situated in the body. Everything that is created in the world by nature or by human beings is done so with a specific purpose. For example, a mundane object like a chair is created to enable people to sit; a pen is created with the objective of enabling a person to write something. Similarly, objects that have been created by nature to seem too have been done so with a specific purpose. In the current context, this body along with its sense organs has come

into existence without the effort of the person who possesses the body and the sense organs. Thus, it suffices to say that it is an instrument given to us by someone other than us ourselves. For example when a T-Shirt is gifted to a young boy by his uncle or aunt, it is done so with the intention that the shirt should be worn by the boy. The giver also intends that the boy who wears the shirt to wear it for as long as it can be worn and also that the boy wearing the shirt occasionally remembers the donor of the shirt with a reasonable amount of gratitude and affection.

However, not all things that are given to us have simple uses or applications like a shirt. For example, if a knife set is gifted to a housewife, it is done so with the intention that she cuts fruits, vegetable and so on and directly or indirectly uses the knives to serve the members of the household. If, in case the knife set is used to stab somebody in a fit of

rage then it is said to be a misuse or abuse of an object. It also greatly pains the donor or presenter of the object when the object that has been presented has been abused or misused for an unintended or bad purpose. This also leads to several other unsavory situations.

In the current context without going into the discussion about who the donor or giver of this body and sense organs is, it is pertinent to explore the purpose with which it has been given to us. Unlike a pen or a knife, this body along with the sense organs is a unique and exalted instrument that can be used in innumerable ways. However, each entity which may have many applications will also have one principal application. It would be in the fitness of things that the person who is the possessor of a particular entity be in the know of its principal application. Currently, every human being possesses a body and it

would be very much appropriate to know the principal application of this body. This is easier said than done since, the body is such a sophisticated, complicated, unique and multipurpose instrument.

When we see the current trends of thought that occupy the minds of the youth in general, it is seen that not even a few care to introspect regarding the relationship one has with the body, being its possessor, and also none seem to have ventured into even trying to know the purpose with which this body has come into existence. The people today would even deem such an enquiry or introspection to be foolish and wasteful. They would feel "what is the use of thinking about such things? This body is a means to enjoy life (even though one who thinks so seldom knows the exact meaning or connotations of the word 'life') and make the most of it to the maximum possible extent".

The Indian traditional view point mandates that the purpose of one's life is of being useful to the Supreme Lord and his devotees who are the citizens of this world. By following such an ideal, one would surely attain liberation – Moksha wherein one is removed from this vicious cycle of births and deaths known as *Samsara* and enjoys eternal and unsurpassed bliss in the divine presence of the divine Lord Narayana in his divine abode of Vaikunta. Thus, the essence and purpose, sum and substance of life is aptly summarized in the following pithy statement –

Aatmano moksharthamjagaddhitaya ca |

One unique person who adopted this exalted and unique principle in his life and lived it in letter and spirit was **Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami** popularly known as Sri Vasu Mama, the brief sketch of whose life is given below:

Life and times of Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami

The life of Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami (hereinafter referred to as Swami) was one of devotion, dedication and servitude unto the Supreme Lord. This verily was the aim of his life that he achieved with great distinction both to the appreciation of his well-wishers and envy of his adversaries, who were very few in number. To put it in a nutshell, he was a Model Srivaishnava serving the Lord and his devotees in the best possible way to the maximum possible extent.

Some of the traits of this wonderful personality are shared below, as seen by the author of this article.

Participation in Divyaprabandha and Veda Goshthi

Swami was the head of the Divyaprabandha Goshthi for several decades

commanding respect of his fellow Goshthi-members. He was also expert in Krishna Yajurveda. In those days, the Goshthi at melkote that used to adorn the procession of Lord Shelvappillai and Ramanujacharya had two important components — The Divyaprabandhagoshthi that used to come in front of the procession and the Veda-goshthi that used to follow the Lord in the procession. The Divyaprabandhagoshthi, many a times would have more than 25 reputed Srivaishnavas, adorning the Goshthi and therefore he would become part of the Veda-gosthi that followed the Lord to render his services as a Veda-parayana-karta. Many a times he would say with great self-confidence to his close associates as follows - "There are several scholars in Melkote who are experts either in the Divyaprabandhas or the Vedas and are thus qualified to the part of any one Goshthi. On the other hand Lord Narayana has blessed me with expertise in both

Divyaprabandhas and Vedas and hence I am the only person in Melkote who can be part of both the Goshthis in a very versatile manner." This, he used to say with great modesty and without an iota of ego or self-aggrandizement.

Service as part of Sri Vivekollanisi Sabha, Melkote

Another notable contribution of this wonderful personality was his unique and glorious services rendered as part of Sri Vivekollasini Sabha, Melkote.

Sri Vivekollasini Sabha is an institution that is devoted exclusively to render services to Sri Ramanuja and carry out his commandments. Established in 1879 by Sri U VeAlwarSwamy, a direct descendant of Tirumalai Anandalwan, who was the direct disciple of Sri Ramanuja, this Sabha has been rendering yeoman services to Sri Ramanuja for the last 130 years.

Melukote is said to be the 'Vijaya-sthana' of Sri Ramanuja. It was here that Sri Ramanuja achieved comprehensive victory over all the evil forces that resided in various locations of South India and established the Vedic path to realization and fulfillment. It is also at Melukote that the divine icon of Sri Ramanuja exists. It is said that Sri Ramanuja answered all the queries of his devotees from this icon and thus proved his divine presence even if physically not present. Thus, the icon of Sri Ramanuja at Melukote is very significant. Worshipping Sri Ramanuja at Melukote is said to be of great significance to attain fulfillment both in this world and the world yonder.

Another important aspect is that Sri Ramanuja is the designated king of Melukote. Lord Sampathkumara or Shelvappillai as the Lord is popularly known is the 'Yuva-raja'. It is Lord Shelvappillai who is adorned with the

world famous 'Vaira-mudi' (crown of diamonds) and many beautiful crowns and enjoys the prime of place. However, the place of Sri Ramanuja is no less than that of Lord Shelvappillai in this exalted shrine.

The Annual 10 days celebrations culminating on Sri Ramanuja'sTirunakshatra (Birthday) are very special for the Sabha as it takes a leading role in each and every aspect of the celebration.

This is the only "BRAMHOTSAVAM CELEBRATION" to Sri Ramanuja. Nowhere is the country is such a celebration ever conducted. On all the 10 days, during morning, Sri Ramanuja is taken in procession around the temple town on Vahana's starting with Samarabhupala, Hamsa, Chandramandala, Ashwa, Gaja and so on. In the evenings, the procession of Sri Ramanuja seated in a Golden Pallakki is held for the first 4 days. On the 5th day, Sri Ramanuja seated

on a "Pushpa Pallakki" is taken around the temple town.The 6th day is dedicated to 'Mudi-Utsava' where Sri Ramanuja is adorned with a beautiful crown laden with precious gems like emeralds, diamonds and rubies. On the eight day, UtsavaMoorthi "Shelvappillai" along with Thaayar's and Sri Ramanuja arrive at the Sabha premises in all their splendor. The Lord is welcomed with all honours and chanting of hyms.

On the ninth day is Rathotsava. On this day, Sri Ramanuja is taken on the Ratha in a ceremonial procession accompanied by the chanting of Vedic hymns and completes the circular path around the town. The tenth and final day is the actual day of appearance of Sri Ramanuja on this earth and marks the grand finale to the whole celebrations. The 24 hour celebration starts as early as 6:00 AM with Samara-Bhupalavahana followed by Tirumanjana of Sri Ramanuja along with

Dwadasa-Aradhana which is unique. After Sattumurai, Ramanuja is adorned in an unique attire that is made up of sandal-wood paste sprinkled with saffron, proceeds to the Seetha- Aranya shrine. He then proceeds to the shrines of Vedantha Desika and Vara-vara-muni to bless them with his benign grace.

By late evening, Sri Ramanuja proceeds to the main gate of the temple to witness the great and unique 'Dasha-Avatara' by Lord Shelvappillai revealing the 10 avarata's of Lord Vishnu.

Soon after, the Sabha arranges to decorate Lord Shelvappillai with flowers full of aroma.

The celebrations continue till daybreak. Those who witness these celebrations cannot but have a sense of fulfillment.

After the inception of this Sabha in the year 1879, the annual Tirunakshatra Celebrations of Sri Ramanuja is being performed with great devotion and dedication. Sri Alwar Swamy, who started the Sabha was an outstanding scholar of his times and a multifaceted personality. He belonged to the lineage of Sri Anandalwan, a direct disciple of Sri Ramanuja. He assembled all his disciples who were dedicated to him and explained the aims of the Sabha he proposed to start. He also explained to them that the Tirunakshatram Celebrations should be held in a manner befitting the status of the King of the town of Melukote. The devotees readily agreed and pledged their complete support to him.

The result was the commencement of a devoted celebrations that have continued from then onwards to this day at Melukote.

Different delicious dishes are specially made and offered to Sri Ramanuja every day and distributed to all the devotees present at the temple. Devotees and Shishya's of Sri Ramanuja have been augmenting the Sabha's efforts to accomplish the above task by either donating liberally in cash or kind. Ingredients required for preparation of the dishes can also be supplied by the devotees. Items like ghee, mom, cloves, rice, dhals, copra (dry coconut) etc. can be donated to the Sabha for preparation of these dishes. On the final day, special 'Laddus' are offered to the Lord and distributed by the Sabha to the devotees present in the temple during the celebrations and to all the donors. These works of the Sabha have been successfully conducted for the last 130 years without any break, solely by the grace of Sri Ramanuja himself.

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami would lead the above mentioned celebrations

in his own inimitable manner. He would motivate his uncles and their families (popularly known as the Makaram family in the Mandayam Srivaishnava community), his nephews and other close relatives to contribute their mite with utmost dedication and sincerity and conduct the celebrations with great devotional fervor. He was also an expert chef in the traditional sense of the term, dedicating his exquisite talent in cookery to the service of the presiding Lord of Melkote, engaging in the service for more than half a century of years. There are no words available even in the vocabulary of an expert writer to describe the way Swami would involve himself in several activities like organizing the processions, taking part in the Goshthi that is conducted 6 times every day during the Thirunakshatram celebrations, preparing pore tham 3000 laddu-s and several other delicious dishes in huge quantities that are offered to the Lord and Ramanujacharya and distributed

to devotees without any discrimination of the lines of caste, creed, sex or age. He also used to take part in organizing the necessary finances touring many places in south India with his Acharya to collect amounts like Rupees 5/-, Rupees 10/- that were large contributions in those days. The 10 days of the Thirunakshatram celebrations were so grand that the residence of Swami would resemble a choultry where a very grand marriage celebration would be taking place. His motivation was such that even those who were not very much devoted to temples would also voluntarily take part in the services and serve with a sense of humility and fulfilment.

Swami's other worthy qualities

Swami was also a good crisis manager. He would not get perturbed under any crisis and would be manage the situation in a very clever and diplomatic manner without harming the interests of any person who was

involved in the situation. He was also a great guide in conducting religious functions, advising the persons involved regarding the ancient tradition, customs and practices that had to be followed.

As far as cooking was concerned, he used to prepare the traditional dishes of Melkote in a wonderful manner. He would never hesitate to put the necessary ingredients though they were very costly in those days' financial standards, to make the dish worth relishing both to the Lord and his devotees. Further, he had a very magnanimous heart as a result of which he would serve the dishes so-prepared to one and all in his own unique manner. Many a times, one handful of Prasadam he used to serve, used to be of such large quantity that one would feel difficult, even to partake that quantity of that particular Prasadam, let alone digest it. Such was his mental magnanimity.

Further, nowadays, especially the younger generations eat very small quantities of food, several times a day. These foods that include dishes like noodles, pizzas, burgers and so on, have several ingredients that create several digestive and other types of disorders, since thy possess ingredients that are mutually opposing properties. These foods also result in various types of mental and physical agonies due to which several unwanted effects like depression etc. occur. The disorders also occur due to the mental and physical biases and other undesirable dispositions the persons who prepare the food possess during the time of preparation of the food. This has been scientifically validated. Further, it is also been proved that the mental and physical state of the person serving the food also has a deep effect on the mental and physical wellness of the consumer of food. Nowadays, food is predominantly consumed in hotels, malls, road-side eateries and trains, flights etc. The

origins of the ingredients, the antecedents of the persons preparing the food, serving them, etc. is totally unknown, due to obvious reasons. This is more so when food is served and consumed in various public places like choultries etc. This has led to severe digestive and other problems. However, the public at large have lost their sensitivity to such a large extent that they are totally incapable of tracing the cause of their physical and mental diseases which are a result of incorrect food habits.

It is in this context that the mindset with which the food is prepared and served by a person is very important. Swami used to always chant Divyaprabandhams and Vedic texts while preparing the various dishes be it at home or at the temple or in any other function where he would voluntarily help. In those days especially in Melkote there was no concept of hiring cooks during various

functions like marriage, upanayanam, chaulam etc. The Srivaishnava menfolk of the town would voluntarily enter the kitchen of the house where the function would be held and offer their services to prepare dishes and serve them to hundreds of people who would participate in the function. The service would be rendered as per the standards traditionally laid down wherein a person who has had Samashrayanam, possesses Shikha, Yajnopaveeta etc. and also is following the traditional Acharams (physical and mental disciplines) alone would be allowed to be part of the cooking and serving services. This would ensure that the persons partaking the food would experience several desirable effects that would result in good tidings. Sri Swami was greatly adept in cooking and serving the Prasadams in different functions as mentioned above.

The swami was also a wonderful teacher of the texts of Divyaprabandhas, Vedas and Rahasyagranthas. He would not hesitate to teach these works in the traditional manner of the Guru chanting the text once and the students repeating the same twice or thrice immediately after. Swami used to dedicate early mornings to this unique service which he rendered without expecting anything in return. He trained several disciples in all the above texts and enable them to memorize these texts and chant them in traditional goshthis, at the temple as well as, as part of various functions. During the process of teaching which involved involuntary chanting (since, the texts were so well entrenched in his memory that he would not have the need to specifically recall the memorized text), his physical faculties namely, his hands, would be put to good use, thus making optimum use of them also. During the early morning sessions, which would be held before his

taking bath while teaching the above texts, he would get the cotton grown in his farm and he would separate the seeds from the cotton and make the cotton ready for it being converted into Yajnopaveetams. When classes were conducted after bathing, the cotton thus made fit for converting it to thread, would be threaded in the traditional manner, which is quite difficult to describe. Thus, the entire time of his classes as well as during the rendering of the Goshthis in the temple were utilized for preparation of Yajnopaveetams which was one of the principal requirements of Srivaishna Brahmins, as part of their daily spiritual life. It is a matter of great sadness that these traditions have totally vanished and have become extinct. Swami was an epitome of these exalted traditions and thus a most respected personality.

Swami was a great farmer and horticulturist. He used to grow various farm-

produces like Coconuts, Mangoes, Jack-fruits and several other fruits and grains. He himself used to tend to the plants, trees, shrubs by physically lifting water from the adjacent tank, digging the mud around the plants and making them waterable and perform all other associated tasks.

Thus, one can reminiscence and realize the enormity of the uniqueness of the life lead by Swami. This article is a small and humble attempt to document some aspects of the above. The efforts of the author would be worthwhile is people can realize them and inculcate the attitude of service in their lives.

Sri

Srimate Ramanujaya Namah

Sri U.Ve. Vasu mama (G.K SrinivasaIyengar) as I have seen

— Prof. M.A.Lakshmithathachar

Melkote,traditionally well known as Thirunarayanapuram is described as the essence of all the 108 holy shrines of the Srivaishnavas. Holy shrines get their glamor only because of the outstanding *bhagavatottamas* living therein. Among such *Bhagavatottamas*, Sri Vasu Mama, stands foremost, who added a great deal to the glory of Melkote.

Born in a traditional Srivaishnava family, which had totally dedicated itself to

Mandayam Thirumalai Anandanpillai Acharya Peetham, Melkote, Vasu mama, had a wonderful Vaidic environment. His revered father Sri U.Ve. G. Krishna Iyengar, an ardent devotee of my father and his predecessors, was an outstanding exponent of the art of cookery who used tooffer his dedicated services in the kitchen of the temple of Lord Thirunarayana in Melkote, like Kidambi Acchan, who was offering his culinary services to Acharya Sri Ramanuja.

The great Dashavidya Chakravary Sri U.Ve. Alwarswamy had established an organization called Sri Vivekollasini Sabha for offering affectionate and loveable services to Acharya Sri Ramanuja in the Melkote temple. Ramanujacharya still makes us feel his divine presence in the form of *Tanuhanda Thirumeni*. Sri G.K Vasu mama, following the footsteps of his revered father offered and continued his spectacular services as the Office Bearer

of Sri Vivekollasini Sabha till he breathed his last.

Born in a Vaidic family, naturally he was made to study Sanskrit in the Melkote's Sanskrit college, namely, Sri Veda-vedantha-bodhini Samskrita Mahapathashala. But, he had more inclination towards Divyaprabandham and Veda-adhyayanam. He mastered the Nalayira Divyaprabandham under the able guidance of Sri U.Ve. Rangayyan Damodaracharya and Sri. U.Ve. Ramanujamuni Narasimhachar. Divyaprabandham was his breath. He was an authority on Divyaprabandhams and he led the Adhyaapaka Goshthi of Melkote in a very successful manner at least for 3 decades.

Later, he made up his mind to study Bhagavadvishayam - Eedu Muppatta araayirappadi, under the lotus feet of his Uttaarakaacharya and Upakarakaachaarya,

Panditaraja, Sri U.Ve. Alwar Thirumalai Iyengar Swamy. Continuously he studied Bhagavadvishayam and other important Srivaishnava Granthas for three years, under his Uttarakaacharya. Unlike other Divyaprabandha vidvans, who generally know only the original texts and not their meanings, and significance of their commentaries, he was well versed in both.

Deeply rooted in Divyaprabandham traditions in Melkote, he taught Divyaprabandhams to a host of students in Melkote, who were interested in reciting Divyaprabandhams at the shrine and also in the processions of Sri Shelvappillai (Utsava-murti). I had the opportunity of learning 500 Pashurams of Periya Thirumozhi, starting from the 6th Centum to 10th Centum from him. I was also fortunate enough to learn 10th Centum of Thiruvaimozhi under his able guidance.

Apart from this, as a young man aged about 25-30, he was inspired by Prativadibhayankaram Annangaracharya, who has mastered Dravida-veda and Samskrta-veda and Ubhayavedanta also. Hence, he travelled to Kanchipuram to master the text of Krishnayajurveda. After learning all the texts of Krishnayajurveda, he returned to Melkote and started offering Parayana Kainkaryam in Ubhayagoshthis.

Apart from this, Vasu Mama was an outstanding culinary expert and was very generous when he was serving food for the *Bhagavatottamas* of Melkote. Many a times, we would experience a great deal of difficulty in consuming the large amount of food offered to us with so much generosity, love and affection.

He was also a master in preparing special delicious dishes of Melkote such as

Manoharam, Tenkozhal, Shakkare-pongal, Ksheeraannam and Puliyogare etc.

It was difficult for us to think of Melkote without Vasu Mama. But, Lord Thirunarayana, desirous of having his Preetikarita Kainkarya (loveable affectionate seva) in his celestial abode had to take away Vasu Mama from Thirunarayanapuram.

After departure of Vasu Mama, I am not able to witness any similar personality like his in Melkote.

Thus, creating a great gap in Thirunarayanapuram, Vasu Mama, attained Lotus feet of his Acharya to serve the Supreme Lord in his celestial adobe Sri Vaikuntham.

Long live the memory of Sri Vasu Mama (Sri G.K Srinivas Iyengar), one of the stalwarts of Ubhayaveda of Melkote.

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಧಾಮ ಕೀರ್ತಿಶೇಷ ಉ. ವೇ. ಶ್ರೀವಾಸುಮಾಮ

—ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ ॥ ಎಂ. ಎ.ತಿರುನಾರಾಯಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ
(ತಿರು ಸ್ವಾಮಿ)*

ಮೇಲುಕೋಟೆ

*"ವಂದ್ ಉನದು ಅಡಿಯೇನ್ ಮನಂ ಪುಹಂದಾಯ್
ತಿರುವಾಲಿ ಅಮ್ಮಾನೇ ॥"*

ಶ್ರೀತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರ ಪೆರಿಯತಿರುಮೊಳಿಯ ಈ ಪಾಶುರ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪ್ರು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು, ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ತಮ್ಮದೇ ರಾಗಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುನುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಶಬ್ದಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು ಅಷ್ಟೇ! ಈಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಿರುಮೊಳಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಪಾಶುರದ ಅರ್ಥ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ.

'ಉನದ್‌ಅಡಿಯೇನ್ ಮನಂ ಪುಹಂದಾಯ್'– "ನಿನಗೇ ದಾಸನಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದ್ದೀಯ!" ಈ ರೀತಿಯ ಭಗವದನುಭವ ಪಡೆದು ಧನ್ಯರಾದವರು ಶ್ರೀ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದ ಶ್ರೀ 'ವಾಸು' ಸ್ವಾಮಿ.

---

*ಶ್ರೀಯುತರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಲೇಖನವಿದು.

ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಧದ ನೆನಪುಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಯಾದಾಗ ಬರಿಯ ಸವಿನೆನಪುಗಳ ಸರಮಾಲೆ ಎದುರಾಗುವುದು ಹೃದಯಸಂಪನ್ನನ ಸಹಜಗುಣ. ಶ್ರೀಯದ್ವದ್ರಿನಾಥನ ಸರ್ವವಿಧ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದವರು ಹಲವರು, ಇದೊಂದು ಧನ್ಯಜೀವನ. ಮಹತ್ತಮವಾದ ದೈವೀಕ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿನ ವೈದಿಕರ ಪರಂಪರೆ ಇಂದಿನ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಎಂದೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ. ಇಂತಹಅನುಕರಣೀಯ ಬಾಳನ್ನು ನೆನಪು ತರುವುದು, ಶ್ರೀಯುತರ ಜೀವನ.

ಈಗ್ಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದ ಚಿತ್ರ ಮಸುಕು ಮಸುಕಾಗಿ ನನಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಸುಬೆಳಗಿನ ಆ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಿಲಕಿಲಧ್ವನಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀ 'ವಾಸು' ಅವರು ಕಿರಿಯರು ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ 'ಚಂದ್ಸ್' ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಮರಣೀಯ. ಕೈಗಳಿಂದ ಪತ್ತಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಮ್ಮ ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ'ವಾಸು' ಮಾಮ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಅವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ತೋತ್ರ ರಾಗ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಮೇಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

"ಇಂಪಾದ ತಮಿಳು ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ ನಮ್ಮ ಶಾಶ್ವತನಿಧಿ. ಇದರ ಅಧ್ಯಯನ, ಪಾರಾಯಣವೇ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ

ಪರಮ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ನೀಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ 'ವಾಸು'ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು.

ಜಟ್ಟಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಶರೀರ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ವಿಶಾಲ ತಿರುಮಣ್, ಗಂಭೀರ ಕಂಠ, ಸಂಭ್ರಮದ ಸ್ವಾಗತದ ಮಾತು, ಧೀರನಡೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುವ ಸ್ವಭಾವ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆ ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ 'ವಾಸು' ಅವರಂತಹ ವೈದಿಕರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೊಂದು ಭಾರಿ ನಷ್ಟವೇ.

ಶ್ರೀ 'ವಾಸು' ಮಾಮ ಅವರ ದಿನಚರಿ ಹೀಗಿತ್ತು:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಚಂದ್ಯೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯ. ನಂತರ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯೆ. ಬರುವಾಗ ಒದ್ದೆ ಮಡಿಪಂಚೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ತೆಂಗಿನಮಟ್ಟೆ–ಇಂಧನಮೊರೆ. ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಸರಮಾಲೆ. ಇದು ನೋಡಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ, ಆ ಮೊರೆತಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿವಾಗ ಆಗುವ ಶಬ್ದ, ನಮ್ಮ ಮನೇವರೆಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ನಂತರಆಹ್ನಿಕ, ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯಸೂಕ್ತಿಗಳ ಪಠಣ. ನಂತರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ. 'ಶ್ರೀವಾಸು' ಅವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೆ 'ಇವರೊಬ್ಬ ಸಂತೃಪ್ತಜೀವಿ' ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದುದು ತುಂಬ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಹಲವಾರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

(ದ್ರಾವಿಡವೇದ) ಕಲಿತು ವೇದ–ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸುಂದರ ಸಂಗಮ 'ಶ್ರೀವಾಸು' ಅವರಾಗಿದ್ದರು.

ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೊರಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸುಂದರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೂರು ತುಂಬ ಸೂಕ್ತ. ಸುತ್ತಲೂ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆರೋಗ್ಯಧಾಮ. ಶ್ರೀಯದುಗಿರಿನಾಥನ ಶುಭಸಾನ್ನಿಧ್ಯ, ಸಾಧಕರ ತಪಸ್ವಿಗಳ ನೆಲೆ, ಅನುಭವಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ, ಶ್ರೀತೆಲ್ಲಪಿಳ್ಳೆಯ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಆಳ್ವಾರ್ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರಗಳು–ಹೀಗಾಗಿ ವರ್ಷವಿಡೀ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಬಂಧಸೇವೆ. ಇತರ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದೇ ಒಂದು ಭಾಗ್ಯವಿಶೇಷ. ಈ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ. ವಾಸು.

ಶ್ರೀ ವಾಸು ಅವರಜೀವನದಲ್ಲಿಹಲವಾರು ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಭಾವ ಆಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲತೆ ಹೊಂದಿದವರು ಎನ್ನಬಹುದು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬಂದಂತಹ ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಭಾವ, ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಸರವೂ ಕೂಡಿ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯದ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ವೈದಿಕ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ "ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ" 'ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣ'ಗಳು ರತ್ನಪ್ರಾಯ ಕೃತಿಗಳು. ಈ ಕೃತಿರತ್ನಗಳ ಪಠಣ, ಶ್ರವಣವೇ ಒಂದು ಸೊಗಸು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಹಸ್ತರು "ಶ್ರೀ ವಾಸು ಮಾಮ". ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಸಿರಿ ಕಂಠದಿಂದ 'ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣ' 'ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯ'ಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಾಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವು ಸ್ಮರಣೀಯ ನಿಮಿಷಗಳು. ಕಠೋಪನಿಷತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ–"ನಾಯಮಾತ್ಮಾ ಪ್ರವಚನೇನ ಲಭ್ಯಃ ನ ಮೇಧಯಾ ನ ಬಹುನಾ ಶ್ರುತೇನ । ಯಮೇವೈಷ ವೃಣುತೇ ತೇನ ಲಭ್ಯಃ ತಸ್ಯೈಷ ಆತ್ಮಾ ವಿವೃಣುತೇ ತನೂಂ ಸ್ವಾಮ್"– ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವೇದಾಂತದ ಒಳಾರ್ಥಗಳು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹವು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಅವಶ್ಯಕ. ಇಂತಹ ಭಗವನುಗ್ರಹ ಪಡೆದವರು "ಶ್ರೀ ವಾಸು".

ಶ್ರೀ ವಾಸು (ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್) ಅವರ ಜನನ 1919ರಲ್ಲಿ. ಅವರತಂದೆ ಗರಕಹಳ್ಳಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೈಯ್ಯಂಗಾರ್, ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನರು. ತಾಯಿ ಚಿಂಗಾರಮ್ಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು. ಅವರು ಬೀದಿಯವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರು. ಕುಟುಂಬ ದೊಡ್ಡದು. ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾವಂದಿರು ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ತಾಯಿ ಚಿಂಗಾರಮ್ಮ ತಪ್ಪದೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಮಲೈತಿರುಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯ ಸಂಕೇತ. ಈ ತೀರ್ಥ ಪ್ರವಾಸದ ಪ್ರಸಾದವೇ 'ಶ್ರೀವಾಸು' ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶ್ರೀ 'ವಾಸು' ಸಂಸ್ಕೃತ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳ ಚಂದ್ರ, ಇಯಲ್‌ಪಿಳ್ಳೈ ಶ್ರೀ ವರದಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಮುನಿ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾವನವರಾದ ಮಕರಂ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್, ಘನಪಾಠಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವರದಾಚಾರ್ ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿ ಪಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಂಕರಂ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಿ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಮಂ. ಅ. ಶ್ರೀ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮಲೈಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಿ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಈಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪೂರ್ತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನೂ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಉಸಿರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಶ್ರೀವಾಸು. ತಮಗೆ ದೊರಕಿದ್ದ ಕಂಠಶ್ರೀಯಿಂದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಭಗವಂತ ಕೊಟ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಕರೆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಹೋಗಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀರಂಗಂ ಶ್ರೀಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ ಮುನಿಸ್ವಾಮಿ, ಮಂಡಿಕೆಹಳ್ಳಿ ಶ್ರೀ ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಇವರುಗಳೊಡನೆ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಅನುಭವ ಹಿರಿದು. ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲೂ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದ ವೇಳೆ ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿ, ಹೋಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ತಿರುನಾರಾಯಣನ ತಿರುಮಡಪಳ್ಳಿ ಕೈಂಕರ್ಯ, ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್ ಕೈಂಕರ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಶ್ರೀ

ತಿರುನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೆಗೆ ಚಂದನತೀರ್ಥ ಕೈಂಕರ್ಯ, ವಿವೇಕೋಲ್ಲಾಸಿನೀ ಸಭೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಹೀಗೆ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನ.

ಶ್ರೀವಾಸು ಮಾಮ ಅಡಿಗೆ-ಊಟದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ಜೀವಿ. ತದೀಯಾರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಡಿಸುವ ವೈಖರಿ, ಊಟ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೋಗಜೀವಿ. ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು, ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಶಾಲು-ಮಗುಟಗಳಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನೂರು, ತನ್ನ ಜನ ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸದಾ ಪ್ರಿಯ. ಹಾಗೇ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಯಾದವಾದ್ರಿ, ನನ್ನ ಭಾಗವತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಸದಾ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನೆನೆದಾಗ, ಅವರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ನಡೆದದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ 'ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸದಾ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಧನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಇವರು' ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

'ಇಪ್ಪಾಡಲ್ ವಲ್ಲಾರ್‌ಕ್ಕೆ ಇಡಮಾಕವಾನುಲಹೇ' ಎಂದು ಶ್ರೀ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವಂತೆ ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧ ಹಾಡಿ ಪರಮಪದ ಸೇರಿದರು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀವಾಸು. ಊರಿನಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀವಾಸು' ಅವರು ನಡೆದಾಡಿದ ದಾರಿಯನ್ನೂ, ನುಡಿದ ನುಡಿ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ವಿಶಾಲ ನಗೆಯನ್ನೂ ಸಂಭ್ರಮದ ಧೀರ ನಡಿಗೆಯನ್ನೂ, ಎತ್ತರದ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂತ

ಮಹನೀಯರ ಹಲವು ಇಂತಹ ಅನುಕರಣೀಯ ಅಂಶಗಳು ಸಾಧನೆಗೆ ಸೋಪಾನಗಳು. ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುವಾಗ ಕಿರಿಯರ ಮನ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಲು ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಸಿಹಿ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇದು ಆ ಕಿರಿಯರ ಬಾಳಿನ ಶುಭ ಪಂಥಾನಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಕೊಡುಗೆ. ಅಂಥ ಸಿಹಿ ನೆನಪಿನ ಕಿರುಬುತ್ತಿ ಈ ಪುಟ್ಟ ಸ್ಮರಣಾಲೇಖನ.

"ಭಾವೋ ನಾನ್ಯತ್ರಗಚ್ಛತಿ"..... ಭೌತಿಕ ಶರೀರದ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮೂರು, ನಮ್ಮಜನ, ಶ್ರೀಶೆಲ್ವನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀತಿರುನಾರಾಯಣರ ಕೈಂಕರ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಆ ವೈಕುಂಠ ಹೋಗಲಿಚ್ಛಿಸದೆ ಈ ಭೂವೈಕುಂಠದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಇನ್ನೂ ಅನಿಸುತ್ತೆ! ಶ್ರೀತಿರುನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀಸಂಪತ್ಕುಮಾರ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡೆದಾಗ, ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆದಾಗ, "ಶ್ರೀ ವಾಸು" ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ತಿರುಮಂಗೈ ಎನ್ನರುಳಂ ತೆಯ್ವಂ ನಾ ವಾಳ್ತ್ತುಮ್
ಕರುಮಂಕಪ್ಪೈಪ್ಪಿಡಿಮಿನ್ ಕಂಡೀರ್ ಉರಿಮೈಯಾಲ್
ಏತ್ತಿನೋಂ ಪಾದಂ ಇರುಂತಡಕ್ಕೈ ಎನ್ನೈಯೇರ್
ನಾಲ್‌ತಿಶೈಯುಂಕೇಟ್ಟರೇ ನಾಮ್.....

ಇರಂಡಾಂತಿರುವಂದಾದಿಯ ಈ ಪಾಶುರದಂತೆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸರಿಸಿದ್ದರೂ ನಾವೂ ಸದಾ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದಾಗ "ಅರುಳ್ ಪುರಿಂದ ಶಿಂದ್ಯೈ ಅಡಿಯಾರ್ಮೇಲ್‌ವೈತ್ತು" ನಮಗೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತನೆಗಳು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುರಿತೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಹಾಡಿಕುಣಿದರು. ತಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಬಾಳನ್ನು ಭಗವನ್ಮಯವಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಆಳ್ವಾರ್ರುಗಳನ್ನು – ಅವರ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ–ಪಠಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಪಾರಾಯಣಕ್ಕಾಗದೆ ನಮ್ಮ ಒಳಜೀವನದ ಕಣ್ಣುತೆರೆಸಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ.

❖•❖

ಶ್ರೀಃ

"ಅಜಾಯಮಾನಃ"

—ವಿದ್ವಾನ್. ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ. ಮಂಡಯಂ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ್
ರಂಗರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ

ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸಕಲ ಜಗತ್ಕಾರಣನೆಂದು ಸಾರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ಕಾರಣ ವಸ್ತುವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಆ 'ಪರಬ್ರಹ್ಮ'ವೆಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದವು, 'ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ'ನೆಂಬ ವಿಶೇಷ ದೇವತೆಯನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಸಾರಾಂಶ (ಸಾಮಾನ್ಯ=General, ವಿಶೇಷ= Particular).

ಈ ಭಗವಂತನನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು "ಅಜಾಯಮಾನಃ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತವೆ. "ಅಜಾಯಮಾನಃ" ಎಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಅರ್ಥ. "ಜನಿ' ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ" ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ "ಜಾಯತೇ" ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದ ಉಂಟಾಗಿ "ಜಾಯಮಾನಃ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಷಯ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವು ಅದೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು "ಅಜಾಯಮಾನೋ ಬಹುಧಾ ವಿಜಾಯತೇ" ಎಂದೂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ

ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇನು? ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೇ ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಲಾರದು. ಈ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಭಗವಂತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಶು,ಪಕ್ಷಿ, ಮನುಷ್ಯರುಗಳಂತೆ, ದೇವತೆಗಳಂತೆ, ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪ-ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ಶರೀರ-ಜನ್ಮ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ತನಗೆ ಅಭಿಮತವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಶರೀರ ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ವೃಕ್ಷ, ಮನುಷ್ಯ, ದೇವತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವ ಶರೀರವಾದರೂ ಅದು ದಿವ್ಯವಾದ, ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ ಶರೀರವೇ ಹೌದು.

ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅವತಾರಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮಾದಿ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಋಷಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು.

ಇಂತಹ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಾವತಾರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಪೂರ್ಣೋ ನೃಸಿಂಹೋ ರಾಮಶ್ಚ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪವಿರಾಡ್ವಿಭುಃ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣತಮಃ ಕೃಷ್ಣಃ ವೈಕುಂಠೇ ಗೋಕುಲೇ ಸ್ವಯಂ ॥
ವೈಕುಂಠೇ ಕಮಲಾಕಾಂತೋ ರೂಪಭೇದಶ್ಚತುರ್ಭುಜಃ ।
ಗೋಲೋಕೇ ಗೋಕುಲೇ ರಾಧಾಕಾನ್ತೋಽಯಂ ದ್ವಿಭುಜಃ ಸ್ವಯಂ ॥"

(ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತಪುರಾಣ)

ಪೂರ್ಣಾವತಾರಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಅವತಾರಗಳು ನರಸಿಂಹಾವತಾರ, ರಘುಕುಲಸಂಭೂತ ರಾಮಾವತಾರ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣವತಾರಗಳು. ಈ ಮೂರು ಪೂರ್ಣಾವತಾರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರವು ಪರಿಪೂರ್ಣತಮವಾದ ಅವತಾರ ಎಂದು ಅದೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿ ವಿಭವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಭಗವಂತನು, ಮನುಷ್ಯರೂಪ ಎತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೋಕರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ, ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂಅರ್ಚಾವತಾರ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅನುಷ್ಠೇಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿ, ಸಕಲ ಚೇತನರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಅರ್ಚಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಚಾವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಸ್ವಯಂ ಆರಾಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

"ಶ್ರೀರಾಮಪಾಣಿಕಮಲಾರ್ಚಿತ-ಪಾದಪದ್ಮಂ
ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಮನಿಶಂ ಮನಸಾ ಸ್ಮರಾಮಃ"

ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾದವಗಿರಿ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಅರ್ಚಾವಿಗ್ರಹ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನು,

"ಆದೌ ಕೃತೇ ಕಮಲಜನ್ಮನಿ ಸತ್ಯಲೋಕೇ" ಎಂಬಂತೆ, ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ತ್ರೇತಾ-ದ್ವಾಪರಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರುಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರಿಂದ ಆರಾಧಿತನಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಷ್ಠರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ.

ಇಂತಹ ತಿರುನಾರಾಯಣನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ದರ್ಶಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ನಾವು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಉ.ವೇ. ತಿರುಮಲ್ಯೆ ಮಂಡಯಂ ಅನನ್ತಾಳ್ವೆಳ್ಳೈ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ ("ವಾಸುಮಾಮ") ಇವರು ನಾಯಕರತ್ನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿದರು.

ಈ ಮಹನೀಯರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರಿಂದ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಂಧುವರ್ಗಗಳೇನು, ಅಭಿಮಾನಿಗಳೇನು ಇವರುಗಳಿಂದ ಉತ್ಸವಃ=ಹರ್ಷಜನಕ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾತ್ರವಾಗದೇ ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಸೇವಾರೂಪವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುಣಗಾನವನ್ನು, ಯಥಾಮತಿ, ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ವಸ್ತ್ರೇಣ ವಪುಷಾ ವಾಚಾ" ಎಂಬಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಠೀವಿ, ರಾಜಗಂಭೀರ್ಯ ವೈದಿಕ ತೇಜಸ್ಸು, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸೌಂದರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ್ಣನೀಯ, ಅನುಭವೈಕವೇದ್ಯ.

"ಜಪತಾಂ ಧ್ಯಾಯತಾಂ ಚೈವ ವಿನಿಪಾತೋ ನ ವಿದ್ಯತೇ"
"ಕೃಷಿತೋ ನಾಸ್ತಿ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಂ ಜಪತೋ ನಾಸ್ತಿ ಪಾತಕಂ ।
ಮೌನತಃ ಕಲಹೋ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ ಜಾಗರತೋ ಭಯಂ ॥"

(ಮುನೇಃ ಕರ್ಮ ಮೌನಂ–ಮುನಿಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ ಗ್ರಹಣ.) ಎಂಬಂತೆ, ಕೇದಾರಪೋಷಣರತರಾದ ಇವರು, ತಮ್ಮದಾದ ಕೋಟವನ್ನು ತಾವೇ ಪೋಷಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಸಕಲ ಸಂಪದ್ಭರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ವೇದಾಧ್ಯಯನವೇನು? ದ್ರಾವಿಡವೇದ ಪಾರಾಯಣವೇನು? ಉಭಯ ವೇದಗಳನ್ನೂ ಸರ್ವದಾ ಭಗವಂತನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸುತ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಪಾತಕ ಎಲ್ಲಿಯದು? ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯಷ್ಟೆ! ಇವರು ಮೌನವಾಗಿ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮುನಿಃ ಮನನ ಶೀಲಃ ಎಂಬಂತೆ ಪರಾಂಕುಶ–ನಾಥ–ಯಾಮುನ–ರಾಮಾನುಜ–ವರವರಮುನಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಇವರು ಮೌನತಃ ಕಲಹವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಭೂತಸುಹೃತ್ತಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ, ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಹೌದು.

ಕೇವಲ ಮೂಲಪಾಠ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗದ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ.ಉ.ವೇ. ತಿರುಮಲೈ ಮಂಡಯಂ ಅನನ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮಲೈ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿಕ್ಕವರು) ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಭಗವದ್ವಿಷಯವೆಂಬ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಾನ್ತವನ್ನೂ, ಅದನನ್ನುಸರಿಸಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೇದಾನ್ತಸಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಅಧಿಕರಿಸಿ, ಉಭಯವೇದಾನ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರು.

ದ್ರಾವಿಡಸೂತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನುವಾದ, ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯ, ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣ, ಮುಮುಕ್ಷುಪ್ಪಡಿ – ಮೂಲಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಠಭೂಷಣವನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿ, "ಕಾಂಸ್ಯಾದಿಕಂಠಸ್ವನಂ" ಎಂಬಂತೆ ಕಂಚಿನ ತಾಳದಂತೆ ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೊಬಗನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತಹವರೇ ಧನ್ಯರು. "ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲ ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿ" ಇದು ಸತ್ಯ.

ಹೆಚ್ಚೇನು! "ಇತ್ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿವಲ್ಲಾರ್ ಸಂಸಾರತ್ತಿಲೇ ಇರನ್ದು ವೈತ್ತೇ ಅಯರ್ವರುಂ ಅಮರರ್ಹಳ್ ನಿತ್ಯಸೂರಿಹಳೋಡೊಪ್ಪರ್. ಸರ್ವೇಶ್ವರನುಡ್ಯೆಯ ಅವತಾರತ್ತೋಪಾದಿ ಇವರ್ಹಳುಡ್ಯೆಯ ಇರಪ್ಪುಂ" ಎಂಬ ಚೂರ್ಣಿಕೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಇವರಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ! ಶ್ರೀವೈಕುಂಠವಾಸಿಯಾದ ಇವರೂ ಸಹ ಅಚಾರ್ಯಮಾನರಲ್ಲವೇ? ಅಹುದು. ಶುಭಂ.

ಇತಿ ವಿಜ್ಞಾಪ್ತಾ
ಪ್ರತಿವಾದಿಭಯಂಕರಂ
ಮಂಡಯಂ ಕಣ್ಣಪ್ಪನ್ ಶ್ರೀರಂಗರಾಮಾನುಜಃ
(ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವದಾಸಃ)

❖•❖

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಉ.ವೇ॥ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರ ಸವಿನೆನಪು ಮತ್ತು ನಮನ

—ಶ್ರೀ ಉ.ವೇ॥ ರಾಜಗೋಪಾಲನ್ ಸ್ವಾಮಿ

ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ.ಜಿ.ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ವಾಸುಮಾಮ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ) ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸ್ಮರಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ನಾವುಗಳು ಅವರುಗಳ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಾಯಿ ಆಂಡಾಳಮ್ಮ (ಹಿಂದಿಗೆಂಪುವರ ಕುಟುಂಬದವರು) ಒಳ್ಳೆಯ ಗೃಹಿಣಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಗಳವರು ಆಚಾರ, ತಿರುನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರ ಜೀವನದ 73 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು, ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ ಪಾರಾಯಣ, ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಘನಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದರು. ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಉಭಯ ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರು. ವೇದ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ ಎರಡನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೂ ಶ್ರೀಘನಪಾಠಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವರದಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿರಿಯರಿಂದ ವೇದಾಧ್ಯಯನವಾಯಿತು.

ತಂದೆಯವರ ದಿನಚರಿಯು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ 4 ಗಂಟೆಗೆ ಆರಂಭ. ಕಿರಿಯರಿಗೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಮನೆಗೆ ಬಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರುಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚಾಚು ತಪ್ಪದೆ ಬಹಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯವೂಜಮಾ/ಖರ್ಚುಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈವತ್ತಿಗೂ ಅದರ ವಿವರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂಡಯಂ ಆನಂಪಾಪಿಳ್ಳೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಆಚಾರ್ಯರು. ಶ್ರೀ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪದೇಶವಾಯಿತು. ಇದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಅನುಗ್ರಹೀತವಾಯಿತು. ಈವತ್ತಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯರ ಅನುಗ್ರಹವೇ ನಮ್ಮಗಳ ರಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಸರಳ, ಸುಂದರ, ಗಂಭೀರ, ಸೌಶೀಲ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ನೋಡಿದೊಡನೆ, ಭಯಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಾದ್ದು. ಇಂದಿಗೂ ಇದು ನಮ್ಮಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯ.

ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರ ಪರಿಯತಿರುವಧ್ಯಯನ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ (18–11–1992) ಈಗಿನ ಶ್ರೀಯತಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಕಿರು ಸ್ವಾಮಿ) ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಶುಭ್ರತೆ, ನಾಮಧಾರಣೆ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಗರಿಯಾಗಿ ಧರಿಸುವುದು ಜರಿಶಾಲುವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ಅದೇನು ಗಂಭೀರ! ಇನ್ನು ತಿರುಮಡಪಳ್ಳಿ ಕೈಂಕರ್ಯ – ತಿರುನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ರೀತಿ, ಶುಭ್ರತೆ, ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಎಲ್ಲವೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ. ಸತತವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೀತಿ ನಮಗೂ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿತ್ತು, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪಗಳವರಿಂದ ನಾಲಾಯಿರದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳು. ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯ, ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣ, ತಿರುಮಂತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಉಪದೇಶವಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಲಾಡು ಪಣ್ಯಾರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಕೈಂಕರ್ಯವು ಇಂದಿಗೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ 6ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗನಿಗೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಮುಂಜಿ ಮಾಡಿದರು. (ಆಗ ಅದು ನಮ್ಮತಾತಾರವರ ಅವಸಾನ ಕಾಲ) ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು, ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾಗದು.

ಮುಂಜಿಯ ನಂತರ ಎರಡು ಸವಿನೆನಪುಗಳು – ಇದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. (ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಕ್ಕ – ವಿಜಯಾ) ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ 4ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಉಪನಯನವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಸ್ಕೂಲ್

ಮುಗಿದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯವರೊಂದಿಗೆ "ಸಂತೆ" (ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು)ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಹುರಿದ ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ತಿಂದರು. ನಮ್ಮಗಳಿಗೂ (ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗನಿಗೂ) ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿನ್ನಲುಕೊಟ್ಟರು. ಮುಂಜಿಯಾದ ಹೊಸದು – ಆಚೆ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಿಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಏನೆಂದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಮುಂದೆ ಕೆಂಡವನ್ನಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದಿರುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಂದಿನವರೆವಿಗೂ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಅನುಭವ – ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಕ್ಕ ಅದರ ನೀರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಡಿಏಟು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು.

ಇಂದಿಗೂ ಆದಷ್ಟು ಅದೇ ತರಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಮನೆಗಳವರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪರಿಗೆ ಅವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನಂತ ನಮನಗಳು.

❖•❖

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swamy & Smt. Andal mami

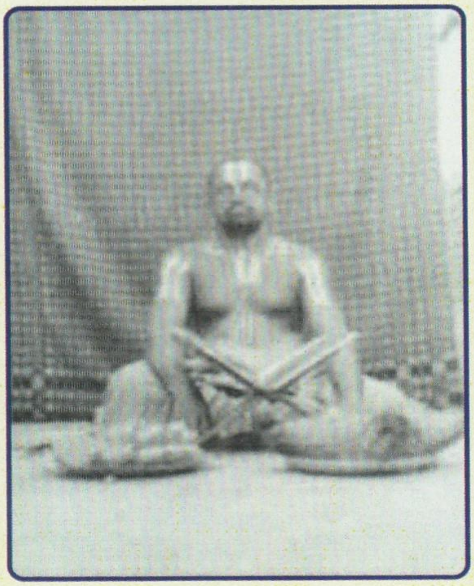

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swamy engaged in parayanam

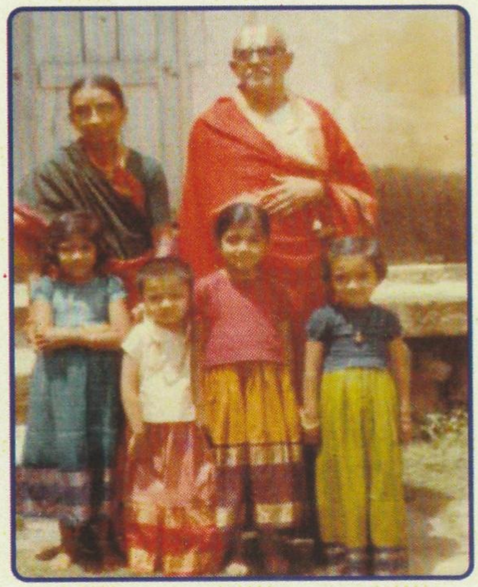

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swamy with his grand children

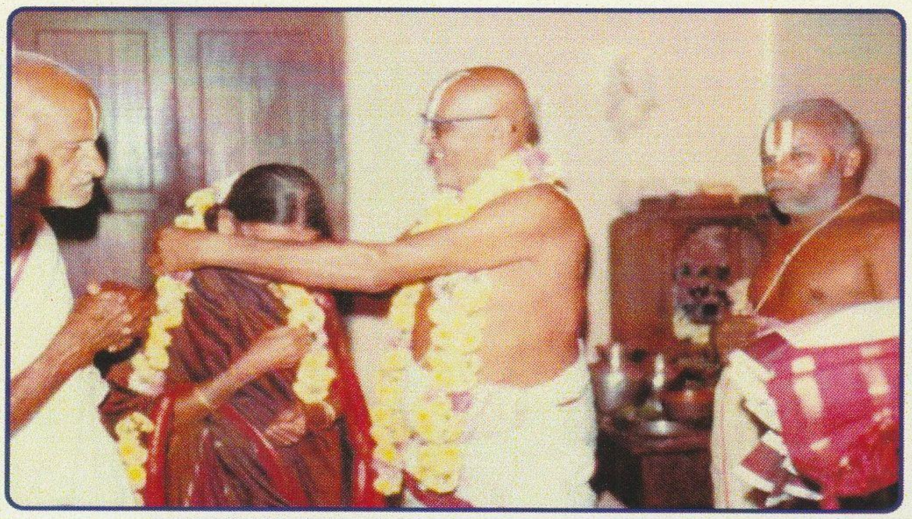

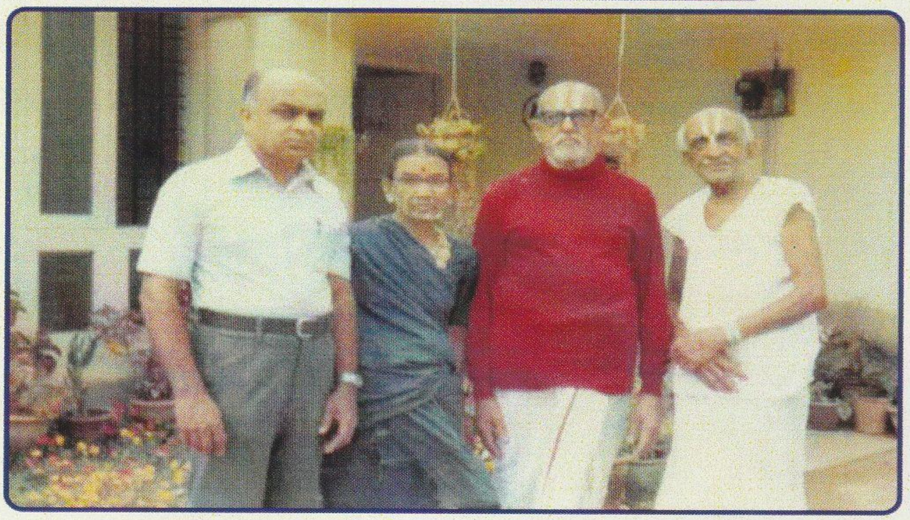

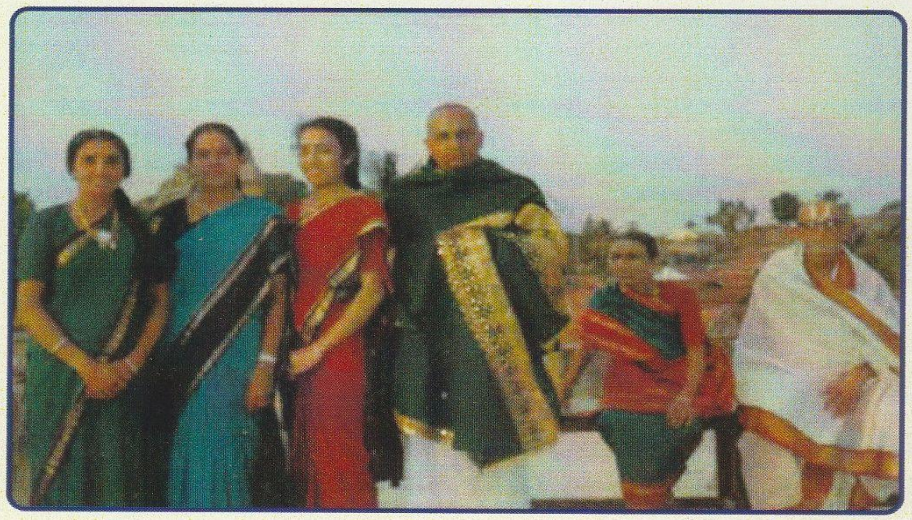

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swamy on various occasions...

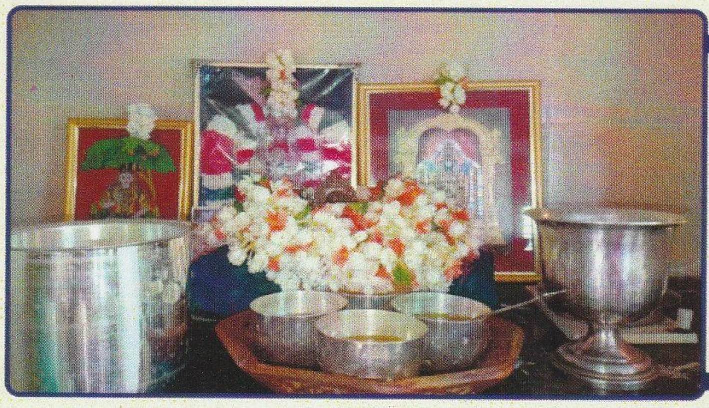

The deity of Alwar Swamy tirumaligai adorning the Centenary Celebrations Goshthi at the residence of the Sri U Ve Vasu Swami at Melkote (30thMay 2019)

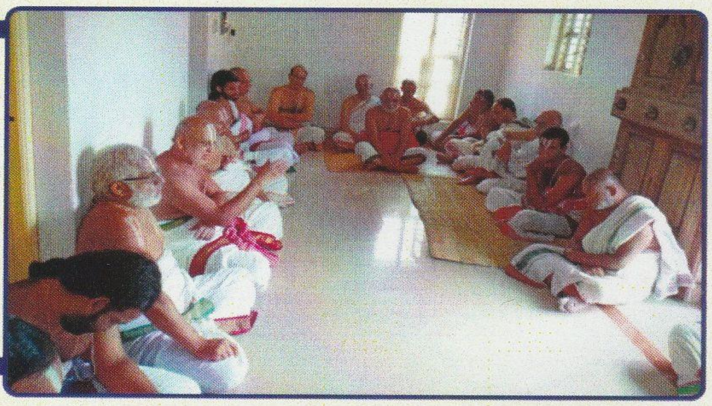

A view of the Divya Prabandha Goshthi held as part of the Centenary Celebrations at the residence of the Sri U Ve Vasu Swami at Melkote (30thMay 2019)

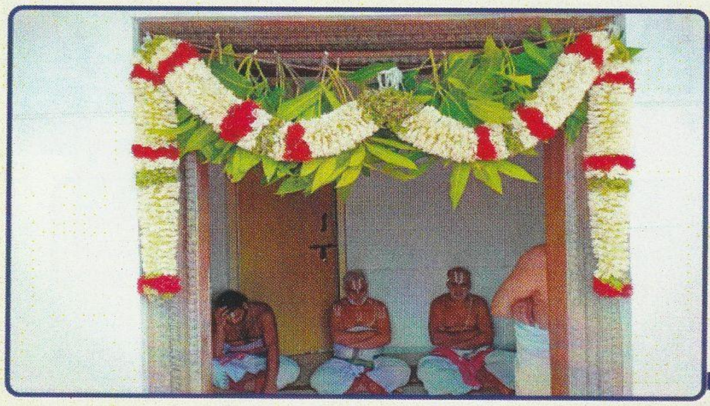

A view of the Divya Prabandha Goshthi held as part of the Centenary Celebrations at the residence of the Sri U Ve Vasu Swami at Melkote (30thMay 2019)

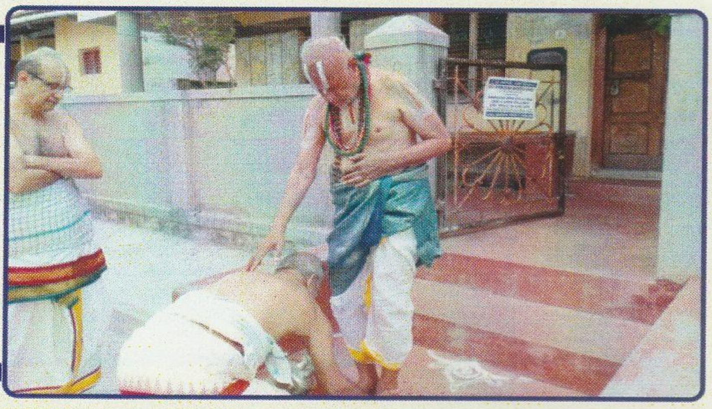

Acharya Sri U Ve Lakshmithathacharya Swami being traditionally welcomed for the Divya Prabandha Goshthi held as part of the Centenary Celebrations at the residence of the Sri U Ve Vasu Swami at Melkote (30thMay 2019)

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swamy on various occasions...

Sri U.Ve. G.K. Srinivasa Iyengar Swami was a doyen in the fields of Divyaprabandhams of the Alwars and the Vedic texts belonging to Krishna Yajurveda branch. He had dedicated his life unto the service of Lord Thirunarayana, (the presiding deity of the Divya-desham of Melkote) and Acharya Ramanuja. He was a Model Srivaishnava worth emulating. He was a multi-faceted personality with expertise in farming and horticulture, cookery and several other fields. He was also the epitome of Acharya-nishtha (having the service of one's Acharya alone as the principal objective of life and dedicating one's body, soul and belongings for this purpose alone), the sum and substance of Srivaishnava philosophy. This book is a humble tribute to this great personality.

Published by:

Sri S. Rajagopalan

Bangalore

•Ph: 080-23317275 •Mobile: +919448173063

•Email: melkoterajagopal@gmail.com